

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

121. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 8. A 9. ÚNORA 2017

Stanovisko Evropského výboru regionů – Reforma společného evropského azylového systému – balíček opatření, II. část a rámec Unie pro znovuušídlování

(2017/C 207/13)

Zpravodaj: Vincenzo Bianco (IT/SES), starosta města Catania

Odkazy: návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepracované znění)

COM(2016) 465 final

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany a o změně směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty

COM(2016) 466 final

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví společný postup pro mezinárodní ochranu v Unii a zrušuje směrnice 2013/32/EU

COM(2016) 467 final

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec Unie pro přesídlování, a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014

COM(2016) 468 final

I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

COM(2016) 466 final (Normy, jejichž splnění je nutné k požívání ochrany)

Pozměňovací návrh 1

Čl. 8 odst. 3 – Vnitrostátní ochrana

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Při posuzování otázky, zda má žadatel opodstatněný důvod se obávat pronásledování nebo zda mu hrozí reálné nebezpečí vážné újmy či zda má v části země původu přístup k ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmu v souladu s odstavcem 1, přihlížejí rozhodující orgány při rozhodování o žádosti k celkové situaci panující v dotyčné části země a k osobní situaci žadatele v souladu s článkem 4. Za tímto účelem si rozhodující orgány opatří přesné a aktuální informace ze všech relevantních zdrojů, včetně informací Unie o zemích původu a společné analýzy informací o zemích původu ve smyslu článků 8 a 10 nařízení (EU) č. XXX/XX [nařízení o Agentuře EU pro azyl] a rovněž informace a pokyny vydané vysokým komisařem OSN pro uprchlíky.</p>	<p>Při posuzování otázky, zda má žadatel opodstatněný důvod se obávat pronásledování nebo zda mu hrozí reálné nebezpečí vážné újmy či zda má v části země původu přístup k ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmu v souladu s odstavcem 1, přihlížejí rozhodující orgány při rozhodování o žádosti k celkové situaci panující v dotyčné části země a k osobní situaci žadatele v souladu s článkem 4. Za tímto účelem si rozhodující orgány opatří přesné a aktuální informace ze všech relevantních zdrojů, včetně informací Unie o zemích původu a společné analýzy informací o zemích původu ve smyslu článků 8 a 10 nařízení (EU) č. XXX/XX [nařízení o Agentuře EU pro azyl] a rovněž informace a pokyny vydané vysokým komisařem OSN pro uprchlíky. Bude možné posuzovat rovněž informace a pokyny vydávané nezávislými zdroji a odborníky.</p>

Odůvodnění

Má se za to, že nezávislé informace a nezávislá hodnocení mohou přispět k poskytování údajů, které oficiální zdroje nedávají vždy k dispozici.

Pozměňovací návrh 2

Článek 15 – Přezkum postavení uprchlíka

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Za účelem provedení čl. 14 odst. 1 rozhodující orgán přezkoumá postavení uprchlíka zejména:</p> <p>(a) v případě, že informace Unie o zemích původu a společná analýza informací o zemích původu uvedené v člancích 8 a 10 nařízení (EU) č. XXX/XXX [nařízení o Agentuře EU pro azyl] hovoří o výrazné změně situace v zemi původu, která je relevantní z hlediska potřeb žadatele v souvislosti s ochranou;</p> <p>(b) při prvním prodloužení platnosti povolení k pobytu, jež bylo uprchlíkovi vydáno.</p>	<p>Za účelem provedení čl. 14 odst. 1 rozhodující orgán přezkoumá postavení uprchlíka zejména:</p> <p>(a) v případě, že informace Unie o zemích původu a společná analýza informací o zemích původu uvedené v člancích 8 a 10 nařízení (EU) č. XXX/XXX [nařízení o Agentuře EU pro azyl] hovoří o výrazné změně situace v zemi původu, která je relevantní z hlediska potřeb žadatele v souvislosti s ochranou;</p> <p>(b) při prvním prodloužení platnosti povolení k pobytu, jež bylo uprchlíkovi vydáno. Uplatní při tom zjednodušený postup. Pokud během zjednodušeného postupu vystanou skutečnosti, jako jsou např. skutečnosti uvedené v písm. a), které by vedly k případnému zamítnutí prodloužení, změní se zjednodušený postup okamžitě v postup řádný a tato změna se dá žadateli na vědomí. V žádném případě není dotčena možnost podat proti neprodloužení opravný prostředek.</p>

Odůvodnění

Cílem návrhu Komise je přezkum statusu udělovaného uprchlíků. Ten se provede: a) z úřední moci, kdykoli jsou prostřednictvím EASO oznámeny výrazné změny situace v zemi původu, b) vždy v pravidelných intervalech, i když žádné změny oznámeny nebyly. Má se však za to, že v druhém případě by prodloužení mohlo a mělo být uděleno zjednodušeným postupem, aby uprchlíci nebyli přílišně zatěžováni a aby nevznikl pocit přílišné nestability.

COM(2016) 467 final (Společný postup pro uznání mezinárodní ochrany)**Pozměňovací návrh 3**

Čl. 7 odst. 4 – Povinnosti žadatelů

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Žadatel informuje rozhodující orgán členského státu, v němž je povinen být přítomen, o svém bydlišti nebo adrese nebo telefonním čísle, na kterých jej rozhodující orgán nebo jiné příslušné orgány mohou zastihnout. Žadatel rozhodující orgán informuje o veškerých změnách. Žadatel přijímá veškerou komunikaci v posledním bydlišti nebo na adrese jím uvedené, a to zejména pokud podává žádost v souladu s článkem 28.</p>	<p>Žadatel informuje rozhodující orgán členského státu, v němž je povinen být přítomen, o svém bydlišti nebo adrese a telefonním čísle, na kterých jej rozhodující orgán nebo jiné příslušné orgány mohou zastihnout. Žadatel rozhodující orgán informuje o veškerých změnách. Žadatel přijímá veškerou komunikaci v posledním bydlišti nebo na adrese jím uvedené, a to zejména pokud podává žádost v souladu s článkem 28.</p>

Odůvodnění

Žadatel by měl orgán informovat o svém bydlišti a adrese a nikoli pouze telefonním čísle, aby bylo možné ho včas informovat o rozhodnutích týkajících se jeho probíhajícího řízení.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 15 odst. 5 – Bezplatná právní pomoc a zastupování (v odvolacím řízení)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Poskytnutí bezplatné právní pomoci a zastupování v odvolacím řízení může být zamítnuto v případě, že:</p> <p>(a) žadatel má dostatečné zdroje;</p> <p>(b) odvolání nemá reálnou šanci na úspěch;</p> <p>(c) odvolání nebo přezkum probíhá na druhém nebo vyšším odvolacím stupni podle vnitrostátního práva, včetně znovuprojednání věci nebo dovolání.</p> <p>Přijme-li rozhodnutí o nepřiznání bezplatné právní pomoci a zastupování orgán jiný než soud nebo tribunál proto, že odvolání nemá reálnou šanci na úspěch, má žadatel právo na účinnou nápravu takového rozhodnutí u soudu nebo tribunálu a za tímto účelem má nárok na to, aby požádal o bezplatnou právní pomoc a zastupování.</p>	<p>Poskytnutí bezplatné právní pomoci a zastupování v odvolacím řízení může být zamítnuto v případě, že:</p> <p>a) žadatel má dostatečné zdroje.</p> <p>Je-li odvolání podáno z čistě účelových důvodů nebo je-li zjevně nedůvodné, může soud rozhodnout o zrušení bezplatné právní pomoci a zastupování a snížit nebo anulovat odměnu, kterou má stát právnímu poradcí vyplatit (pokud je tato odměna stanovena).</p>

Odůvodnění

Má se za to, že především v případech odvolacího řízení (ať již prvního nebo druhého stupně nebo i vyšších stupňů) musí být odepření práva na právní pomoc v souladu s nevyhnutelně přísným a co nejméně pravděpodobnostním či diskrečním kritériem a že příslušné posouzení musí bezpodmínečně provést soud.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 33 odst. 2 – Posouzení žádosti

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Rozhodující orgán rozhoduje o žádostech o mezinárodní ochranu po přiměřeném posouzení přípustnosti nebo podstaty žádosti. Rozhodující orgán posuzuje žádosti objektivně, nestranně a na individuálním základě. Pro účely posouzení žádosti rozhodující orgán zohlední:</p> <p>(a) relevantní prohlášení a doklady předložené žadatelem, včetně informací o tom, zda žadatel byl nebo by mohl být pronásledován nebo zda utrpěl nebo by mohl utrpět vážnou újmu;</p> <p>(b) veškeré relevantní, přesné a aktuální informace týkající se situace v zemi původu žadatele v okamžiku rozhodování o žádosti, včetně právních předpisů země původu a způsobu jejich uplatňování, jakož i další relevantní informace získané od Agentury Evropské unie pro azyl, Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a od příslušných mezinárodních organizací na ochranu lidských práv nebo z jiných zdrojů;</p> <p>(c) společnou analýzu informací o zemi původu podle článku 10 nařízení (EU) XXXX/XXX (nařízení o Agentuře EU pro azyl);</p> <p>(d) individuální postavení a osobní okolnosti žadatele, včetně faktorů jako původ, pohlaví, věk, sexuální orientace a genderová identita, aby bylo možno posoudit, zda na základě osobních okolností žadatele lze činy, kterým žadatel byl nebo by mohl být vystaven, považovat za pronásledování nebo vážnou újmu;</p> <p>(e) to, zda činnosti žadatele od odchodu ze země původu byly prováděny s jediným či hlavním cílem, a to vytvořit podmínky nezbytné pro požádání o mezinárodní ochranu, aby bylo možno posoudit, zda by tyto činnosti vystavily žadatele pronásledování nebo vážné újmě, kdyby se do uvedené země vrátil;</p>	<p>2. Rozhodující orgán rozhoduje o žádostech o mezinárodní ochranu po přiměřeném posouzení přípustnosti nebo podstaty žádosti. Rozhodující orgán posuzuje žádosti objektivně, nestranně a na individuálním základě. Pro účely posouzení žádosti rozhodující orgán zohlední:</p> <p>a) relevantní prohlášení a doklady předložené žadatelem, včetně informací o tom, zda žadatel byl nebo by mohl být pronásledován nebo zda utrpěl nebo by mohl utrpět vážnou újmu;</p> <p>b) veškeré relevantní, přesné a aktuální informace týkající se situace v zemi původu žadatele v okamžiku rozhodování o žádosti, včetně právních předpisů země původu a způsobu jejich uplatňování, jakož i další relevantní informace získané od Agentury Evropské unie pro azyl, Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a od příslušných mezinárodních organizací na ochranu lidských práv nebo z jiných zdrojů;</p> <p>c) společnou analýzu informací o zemi původu podle článku 10 nařízení (EU) XXXX/XXX (nařízení o Agentuře EU pro azyl);</p> <p>d) individuální postavení a osobní okolnosti žadatele, včetně faktorů jako původ, pohlaví, věk, sexuální orientace a genderová identita, aby bylo možno posoudit, zda na základě osobních okolností žadatele lze činy, kterým žadatel byl nebo by mohl být vystaven, považovat za pronásledování nebo vážnou újmu;</p> <p>e) to, zda činnosti žadatele od odchodu ze země původu byly prováděny s jediným či hlavním cílem, a to vytvořit podmínky nezbytné pro požádání o mezinárodní ochranu, aby bylo možno posoudit, zda by tyto činnosti vystavily žadatele pronásledování nebo vážné újmě, kdyby se do uvedené země vrátil;</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>(f) to, zda lze důvodně předpokládat, že by žadatel využil ochrany jiné země, ve které by se mohl dožadovat občanství.</p>	<p>f) to, zda lze důvodně předpokládat, že by žadatel využil ochrany jiné země, ve které by se mohl dožadovat občanství;</p> <p>g) prohlášení, pokud jsou podložena úředními dokumenty, a doklady předložené žadatelem, z nichž jasně vyplývá, jaká jsou jeho přání, rodinné vazby, spojení s komunitou ze země původu a jazykové či odborné schopnosti, které by mohly usnadnit jeho začlenění v jenom či několika členských státech určení.</p>

Odůvodnění

Pozměňovací návrh je v souladu s obsahem stanoviska k revizi dublinského nařízení (...), které přijala komise CIVEX a podle nějž je třeba zohlednit přání a vazby žadatele i při určení příslušného členského státu.

Pozměňovací návrh 6

Článek 34 – Délka posuzovacího řízení

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Posouzení za účelem rozhodnutí o přípustnosti žádosti podle čl. 36 odst. 1 netrvá déle než jeden měsíc od podání žádosti.</p> <p>Lhůta pro toto posouzení je deset pracovních dní, kdy v souladu s čl. 3 odst. 3 písm. a) nařízení XXXX/XXX (dublinské nařízení) členský stát první žádosti uplatní pojem první země azylu nebo bezpečné třetí země podle čl. 36 odst. 1 písm. a) a b).</p> <p>2. Rozhodující orgán zajistí, aby posouzení podstaty žádosti bylo dokončeno co nejdříve a nejpozději do šesti měsíců od podání žádosti, aniž by tím bylo dotčeno adekvátní a úplné posouzení.</p> <p>3. Rozhodující orgán může prodloužit lhůtu šesti měsíců o ne více než tři měsíce, pokud:</p> <p>a) o mezinárodní ochranu žádá současně neúměrně velký počet státních příslušníků třetí země nebo osob bez státní příslušnosti, v důsledku čehož je v praxi obtížné dokončit toto řízení ve lhůtě šesti měsíců;</p> <p>b) se jedná o případ, který je složitý po skutkové nebo právní stránce.</p>	<p>1. Posouzení za účelem rozhodnutí o přípustnosti žádosti podle čl. 36 odst. 1 netrvá déle než jeden měsíc od podání žádosti.</p> <p>2. Rozhodující orgán zajistí, aby posouzení podstaty žádosti bylo dokončeno co nejdříve a nejpozději do šesti měsíců od podání žádosti, aniž by tím bylo dotčeno adekvátní a úplné posouzení.</p> <p>3. Rozhodující orgán může prodloužit lhůtu šesti měsíců o ne více než dalších šest měsíců, pokud:</p> <p>a) o mezinárodní ochranu žádá současně neúměrně velký počet státních příslušníků třetí země nebo osob bez státní příslušnosti, v důsledku čehož je v praxi obtížné dokončit toto řízení ve lhůtě šesti měsíců;</p> <p>b) se jedná o případ, který je složitý po skutkové nebo právní stránce.</p>

Odůvodnění

Různá délka lhůt může narušit výkon práva na obhajobu, neboť zvýší břemeno spojené s ověřením a aktualizací situace, v níž se nachází žadatel, které nese obhajoba.

Vzhledem k možnosti krizových situací či příliš velkého počtu žádostí a i přes mimořádnou podporu EASO a dalších členských států se doporučuje prodloužit maximální lhůtu pro dobu trvání řízení z devíti měsíců na jeden rok (celkově).

Pozměňovací návrh 7

Čl. 36 odst. 2 – Rozhodnutí o přípustnosti žádosti a o **příslušnosti**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Žádost se neposuzuje z hlediska podstaty v případech, kdy žádost není posuzována podle nařízení (EU) XXXX/XXX (dublinké nařízení), včetně případů, kdy mezinárodní ochranu žadateli udělil jiný členský stát nebo kdy je žádost zamítnuta jako nepřijatelná podle odstavce 1.</p>	<p>Žádost se neposuzuje z hlediska podstaty v případech, kdy žádost není posuzována podle nařízení (EU) XXXX/XXX (dublinké nařízení), včetně případů, kdy mezinárodní ochranu žadateli udělil jiný členský stát nebo kdy je žádost zamítnuta jako nepřijatelná podle odstavce 1 nebo kdy žadatel v souladu s článkem 7 nařízení (EU) XXXX/XXX (dublinké nařízení) uvedl, že dává přednost jednomu nebo několika členským státům určením, v nichž podle čtvrtletních údajů poskytovaných EASO nebyla dosažena prahová hodnota stanovená v člancích 7 a 35 uvedeného nařízení.</p>

Odůvodnění

I v tomto případě je pozměňovací návrh v souladu se stanoviskem k revizi dublinkého nařízení (...), které přijala komise CIVEX. Za uvedeného předpokladu totiž přezkum věci přísluší členskému státu, který byl určen na základě kritéria prání a vazeb, a nikoli zemi prvního vstupu, která má pouze zajistit přesun žadatele do příslušné země.

Pozměňovací návrh 8

Článek 39 – Konkludentní zpětvzetí žádostí

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Rozhodující orgán žádost zamítne jako odstoupenou v případech, kdy:</p> <p>[...]</p> <p>2. Za okolností uvedených v odstavci 1 příslušný orgán ukončí posuzování žádosti a do bydliště nebo na adresu podle čl. 7 odst. 4 žadateli zašle písemné oznámení, v němž ho informuje o tom, že posuzování jeho žádosti bylo ukončeno a že žádost bude s konečnou platností zamítnuta jako odstoupená, ledaže se žadatel ohlásí u rozhodujícího orgánu do jednoho měsíce ode dne odeslání oznámení.</p> <p>3. Pokud se žadatel během této jednoměsíční lhůty u rozhodujícího orgánu ohlásí a prokáže, že jeho selhání bylo zapříčiněno okolnostmi, které nemohl ovlivnit, obnoví rozhodující orgán posuzování žádosti.</p>	<p>1. Rozhodující orgán žádost zamítne jako odstoupenou v případech, kdy:</p> <p>[...]</p> <p>2. Za okolností uvedených v odstavci 1 příslušný orgán ukončí posuzování žádosti a do bydliště nebo na adresu podle čl. 7 odst. 4 žadateli zašle písemné oznámení, v němž ho informuje o tom, že posuzování jeho žádosti bylo ukončeno a že žádost bude s konečnou platností zamítnuta jako odstoupená, ledaže se žadatel ohlásí u rozhodujícího orgánu do dvou měsíců ode dne odeslání oznámení.</p> <p>3. Pokud se žadatel během této dvouměsíční lhůty u rozhodujícího orgánu ohlásí a prokáže, že jeho selhání bylo zapříčiněno okolnostmi, které nemohl ovlivnit, obnoví rozhodující orgán posuzování žádosti.</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>4. Pokud se žadatel během této jednoměsíční lhůty u rozhodujícího orgánu neohlásí a neprokáže, že jeho selhání bylo zapříčiněno okolnostmi, které nemohl ovlivnit, prohlásí rozhodující orgán jeho žádost za konkludentně vzatou zpět.</p>	<p>4. Pokud se žadatel během této dvouměsíční lhůty u rozhodujícího orgánu neohlásí a neprokáže, že jeho selhání bylo zapříčiněno okolnostmi, které nemohl ovlivnit, prohlásí rozhodující orgán jeho žádost za konkludentně vzatou zpět.</p>

Odůvodnění

Má se za to, že kvůli komunikačním obtížím, které může žadatel mít, by měla být zavedena lhůta umožňující větší jistotu.

Pozměňovací návrh 9

Článek 43 – Výjimky z práva setrvat v případě následných žádostí

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Aniž je dotčena zásada nenavracení, mohou členské státy stanovit výjimku z práva setrvat na jejich území a odchýlit se od čl. 54 odst. 1, pokud:</p> <p>(a) následnou žádost rozhodující orgán zamítl jako nepřipustnou nebo zjevně nedůvodnou;</p> <p>(b) je druhá nebo další následná žádost učiněna v kterémkoli členském státě po konečném rozhodnutí o zamítnutí předchozí následné žádosti jako nepřipustné, nedůvodné nebo zjevně nedůvodné.</p>	<p>Aniž je dotčena zásada nenavracení, mohou členské státy stanovit výjimku z práva setrvat na jejich území a odchýlit se od čl. 54 odst. 1, pokud:</p> <p>(a) následnou žádost rozhodující orgán zamítl jako nepřipustnou nebo zjevně nedůvodnou;</p> <p>(b) je druhá nebo další následná žádost učiněna v kterémkoli členském státě po konečném rozhodnutí o zamítnutí předchozí následné žádosti jako nepřipustné, nedůvodné nebo zjevně nedůvodné.</p> <p>Ustanovení písmene b) se nepoužije, jestliže byla předchozí žádost předložena před vstupem tohoto nařízení v platnost a zejména pokud žadatel nepožíval právní pomoci.</p>

Odůvodnění

Vzhledem k tomu, že se povinné informování, zastupování a pomoc na všech úrovních zavádí teprve až prostřednictvím nynějšího balíčku návrhů předloženého Komisí, má se za to, že členské státy musejí přiznat právo pobytu na svém území v případě, že žadatel při podání své první žádosti nepožíval právní pomoci.

Pozměňovací návrh 10

Čl. 43 odst. 3 – Pojem bezpečné třetí země

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Rozhodující orgán považuje třetí zemi za bezpečnou třetí zemi pro konkrétního žadatele po individuálním posouzení žádosti pouze tehdy, pokud se ujistí o bezpečnosti dotčené třetí země pro konkrétního žadatele v souladu s kritérii podle odstavce 1 a pokud zjistí, že:</p> <p>a) existuje vazba mezi žadatelem a dotčenou třetí zemí, na jejímž základě by bylo rozumné, aby tato osoba odešla do dotčené země, mimo jiné proto, že žadatel procházel touto třetí zemí, která je zeměpisně blízka zemi původu žadatele;</p>	<p>Rozhodující orgán považuje třetí zemi za bezpečnou třetí zemi pro konkrétního žadatele po individuálním posouzení žádosti pouze tehdy, pokud se ujistí o bezpečnosti dotčené třetí země pro konkrétního žadatele v souladu s kritérii podle odstavce 1 a pokud zjistí, že:</p> <p>a) existuje vazba mezi žadatelem a dotčenou třetí zemí, na jejímž základě by bylo rozumné, aby tato osoba odešla do dotčené země, mimo jiné proto, že žadatel v této třetí zemi určitou dobu pobýval nebo že v ní má rodinné vazby či vztahy s krajany;</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
b) žadatel nepředložil závažné důvody pro to, aby tuto zemi nebylo možné považovat za bezpečnou třetí zemi v jeho konkrétních okolnostech.	b) žadatel nepředložil závažné důvody pro to, aby tuto zemi nebylo možné považovat za bezpečnou třetí zemi v jeho konkrétních okolnostech.

Odůvodnění

Pouhý průchod třetí zemí na cestě do EU (nebo pobyt pouze na dobu nezbytně nutnou k přípravě odchodu) nelze považovat za dostatečný důvod k přesunu žadatele do dotčené země.

Pozměňovací návrh 11

Čl. 53 odst. 6 – Právo na účinný opravný prostředek

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Žadatelé podávají odvolání proti jakémukoli rozhodnutí podle odstavce 1:</p> <p>a) do jednoho týdne v případě rozhodnutí o zamítnutí následné žádosti jako nepřipustné nebo zjevně nedůvodné;</p> <p>b) do dvou týdnů v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nepřipustné nebo v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako výslovně vzaté zpět nebo odstoupené nebo v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nedůvodné nebo zjevně nedůvodné ve vztahu k postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany v návaznosti na zrychlené posuzovací řízení nebo řízení na hranicích nebo zatímco je žadatel v zajišťovacím zařízení;</p> <p>c) do jednoho měsíce v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nedůvodné ve vztahu k postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany, pokud není posouzení zrychlené, nebo v případě rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany.</p> <p>Pro účely písmene b) mohou členské státy z moci úřední stanovit přezkum rozhodnutí přijatých v rámci řízení na hranicích.</p> <p>Lhůty uvedené v tomto odstavci začínají běžet ode dne, kdy je rozhodnutí rozhodujícího orgánu oznámeno žadateli, nebo pokud žadatel podal žádost o bezplatnou právní pomoc a zastupování, od okamžiku, kdy je ustanoven právní poradce nebo jiný poradce.</p>	<p>Žadatelé podávají odvolání proti jakémukoli rozhodnutí podle odstavce 1:</p> <p>a) do patnácti dnů v případě rozhodnutí o zamítnutí následné žádosti jako nepřipustné nebo zjevně nedůvodné;</p> <p>b) do patnácti dnů v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nepřipustné nebo v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako výslovně vzaté zpět nebo odstoupené nebo v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nedůvodné nebo zjevně nedůvodné ve vztahu k postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany v návaznosti na zrychlené posuzovací řízení nebo řízení na hranicích nebo zatímco je žadatel v zajišťovacím zařízení;</p> <p>c) do jednoho měsíce v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako nedůvodné ve vztahu k postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany, pokud není posouzení zrychlené, nebo v případě rozhodnutí o odnětí mezinárodní ochrany.</p> <p>Pro účely písmene b) mohou členské státy z moci úřední stanovit přezkum rozhodnutí přijatých v rámci řízení na hranicích.</p> <p>Lhůty uvedené v tomto odstavci začínají běžet ode dne, kdy je rozhodnutí rozhodujícího orgánu oznámeno žadateli, nebo pokud žadatel podal žádost o bezplatnou právní pomoc a zastupování, od okamžiku, kdy je ustanoven právní poradce nebo jiný poradce.</p>

Odůvodnění

Má se za to, že mj. vzhledem k judikatuře Soudního dvora by měly být zavedeny takové minimální lhůty, které budou ve vzájemném souladu, nikoli rozporu.

COM(2016) 465 final (Normy pro přijímání)

Pozměňovací návrh 12

Čl. 7 odst. 5 – Pobyť a svoboda pohybu

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy požadují, aby žadatelé nahlásili příslušnému orgánu své současné místo pobytu nebo svou současnou adresu nebo telefonní číslo, na němž jsou k zastížení, a oznámili mu co nejdříve každou jejich změnu.	Členské státy požadují, aby žadatelé nahlásili příslušnému orgánu své současné místo pobytu nebo svou současnou adresu a telefonní číslo, na němž jsou k zastížení, a oznámili mu co nejdříve každou jejich změnu.

Odůvodnění

Žadatel by měl orgán informovat o svém bydlišti a adrese a nikoli pouze telefonním čísle, aby bylo možné ho včas informovat o rozhodnutích týkajících se jeho probíhajícího řízení.

Pozměňovací návrh 13

Článek 19 – Nahrazení, omezení nebo odnětí výhod materiálních podmínek přijetí

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy mohou v situacích popsaných v odstavci 2 žadatelům, kteří jsou povinni být přítomni na jejich území podle nařízení (EU) č. XXX/XXX [dublinkské nařízení]:</p> <p>a) nahradit ubytování, stravu, ošacení a jiné základní nepotravinové potřeby poskytované ve formě peněžitých dávek nebo poukázek materiálními podmínkami přijetí poskytovanými ve formě věcného plnění, nebo</p> <p>b) omezit nebo ve výjimečných a řádně odůvodněných případech odejmout denní příspěvky.</p> <p>2. Odstavec 1 se použije, pokud žadatel:</p> <p>a) opustí místo pobytu určené příslušným orgánem, aniž by jej o tom vyrozuměl anebo aniž by získal povolení, je-li nezbytné, nebo uprchne; nebo</p> <p>b) v přiměřené lhůtě stanovené vnitrostátním právem nesplní ohlašovací povinnost, neposkytne požadované informace nebo se nedostaví na osobní pohovor týkající se azylového řízení, nebo</p> <p>c) podal následnou žádost ve smyslu čl. [4 odst. 2 písm. i]) nařízení (EU) č. XXX/XXX [nařízení o společném postupu], nebo</p> <p>d) zatajil, že disponuje peněžními prostředky, a tak neoprávněně požíval výhod materiálních podmínek přijetí, nebo</p> <p>e) závažně porušil pravidla ubytovacího střediska nebo se dopustil hrubého násilí, nebo</p>	<p>1. Členské státy mohou v situacích popsaných v odstavci 2 žadatelům, kteří jsou povinni být přítomni na jejich území podle nařízení (EU) č. XXX/XXX [dublinkské nařízení]:</p> <p>a) nahradit ubytování, stravu, ošacení a jiné základní nepotravinové potřeby poskytované ve formě peněžitých dávek nebo poukázek materiálními podmínkami přijetí poskytovanými ve formě věcného plnění, nebo</p> <p>b) omezit denní příspěvky.</p> <p>2. Odstavec 1 se použije, pokud žadatel:</p> <p>a) opustí místo pobytu určené příslušným orgánem, aniž by jej o tom vyrozuměl anebo aniž by získal povolení, je-li nezbytné, nebo uprchne na dobu, kterou vnitrostátní právo stanoví jako přiměřenou; nebo</p> <p>b) v přiměřené lhůtě stanovené vnitrostátním právem nesplní ohlašovací povinnost, neposkytne požadované informace nebo se nedostaví na osobní pohovor týkající se azylového řízení, nebo</p> <p>c) podal následnou žádost ve smyslu čl. [4 odst. 2 písm. i]) nařízení (EU) č. XXX/XXX [nařízení o společném postupu], nebo</p> <p>d) zatajil, že disponuje peněžními prostředky, a tak neoprávněně požíval výhod materiálních podmínek přijetí, nebo</p> <p>e) závažně porušil pravidla ubytovacího střediska nebo se dopustil hrubého násilí, nebo</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>f) se neúčastní povinných integračních opatření, nebo</p> <p>g) nesplnil povinnost vymezenou v čl. [4 odst. 1] nařízení (EU) č. XXX/XXX [dublinkské nařízení] a nedůvodně vycestoval do jiného členského státu, kde poté učinil žádost, nebo</p> <p>h) byl odeslán zpět poté, co uprchl do jiného členského státu.</p> <p>Je-li žadatel v situaci podle písmen a) a b) nalezen, nebo přihlásí-li se dobrovolně příslušnému orgánu, přijme se s přihlédnutím k důvodům, proč místo opustil, řádně odůvodněné rozhodnutí o opětovném přiznání některých nebo všech nahrazených, odejmutých nebo omezených výhod materiálních podmínek přijetí.</p> <p>3. Rozhodnutí o nahrazení, omezení nebo odnětí výhod materiálních podmínek přijetí se přijímají vždy objektivně a nestranně ve věci samé příslušného případu a musí obsahovat odůvodnění. Rozhodnutí musí vycházet z konkrétní situace dotyčné osoby, zejména pokud jde o žadatele se zvláštními potřebami při přijetí, a zohledňovat zásadu proporcionality. Za všech okolností musí členské státy zajistit přístup ke zdravotní péči podle článku 18 a důstojné životní podmínky pro všechny žadatele.</p> <p>4. Členské státy zajistí, aby výhody materiálních podmínek přijetí nebyly nahrazeny, odejmuty ani omezeny před přijetím rozhodnutí podle odstavce 3.</p>	<p>f) se neúčastní povinných integračních opatření, nebo</p> <p>g) nesplnil povinnost vymezenou v čl. [4 odst. 1] nařízení (EU) č. XXX/XXX [dublinkské nařízení] a nedůvodně vycestoval do jiného členského státu, kde poté učinil žádost, nebo</p> <p>h) byl odeslán zpět poté, co uprchl do jiného členského státu.</p> <p>Je-li žadatel v situaci podle písmen a) a b) nalezen, nebo přihlásí-li se dobrovolně příslušnému orgánu, přijme se s přihlédnutím k důvodům, proč místo opustil, řádně odůvodněné rozhodnutí o opětovném přiznání některých nebo všech nahrazených, odejmutých nebo omezených výhod materiálních podmínek přijetí.</p> <p>3. Rozhodnutí o nahrazení, omezení nebo odnětí výhod materiálních podmínek přijetí se přijímají vždy objektivně a nestranně ve věci samé příslušného případu a musí obsahovat odůvodnění. Rozhodnutí musí vycházet z konkrétní situace dotyčné osoby, zejména pokud jde o žadatele se zvláštními potřebami při přijetí, a zohledňovat zásadu proporcionality. Za všech okolností musí členské státy zajistit přístup ke zdravotní péči podle článku 18 a důstojné životní podmínky pro všechny žadatele.</p> <p>4. Členské státy zajistí, aby výhody materiálních podmínek přijetí nebyly nahrazeny, odejmuty ani omezeny před přijetím rozhodnutí podle odstavce 3.</p>

Odůvodnění

Má se za to, že útěk lze prohlásit pouze v případech, že žadatel je nepřítomen po přiměřenou dobu, tak aby se zabránilo tomu, že občasná nebo po určitou dobu nutná nepřítomnost bude mít za následek nepřiměřený trest. Co se týče příspěvků, navrhuje se pouze jejich možné omezení, neboť úplné odejmutí by mohlo být příčinou vzniku sociální nestability.

Pozměňovací návrh 14

Článek 23 – Nezletilé osoby bez doprovodu

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Nezletilé osoby bez doprovodu</p> <p>Členské státy přijmou co nejdříve a nejpozději do pěti pracovních dnů od okamžiku, kdy nezletilá osoba bez doprovodu učiní žádost o mezinárodní ochranu, opatření k zajištění opatrovníka, který bude nezletilé osoby bez doprovodu zastupovat a pomáhat jim, tak aby mohly uplatňovat svá práva a plnit povinnosti podle této směrnice.</p>	<p>Nezletilé osoby bez doprovodu</p> <p>Členské státy přijmou do pěti pracovních dnů od okamžiku, kdy nezletilá osoba bez doprovodu učiní žádost o mezinárodní ochranu, nebo co nejdříve opatření k zajištění zástupce nebo ručitele, který bude nezletilé osoby bez doprovodu zastupovat a pomáhat jim, tak aby mohly uplatňovat svá práva a plnit povinnosti podle této směrnice.</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>Členské státy zajistí, že během přechodného období až do jmenování zástupce nebo ručitele bude i pro účely této směrnice dostačující jakákoli vhodná forma zastupování, kterou stanoví členské státy a která bude s to chránit zájmy dítěte v naléhavých záležitostech, jež by vůči němu mohly vzbudit nevyhnutnou podjatost, a může být zavedena i ze zákona.</p>

Odůvodnění

V období, kdy se přijímá velké množství nezletilých osob bez doprovodu, se může ukázat nezbytné neklást přísné podmínky na jmenování opatrovníka. Pojem „opatrovník“ i jeho samotný smysl může být zavádějící a není v souladu s právními předpisy řady členských států, proto se navrhuje ho změnit na „ručitele“.

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. zdůrazňuje, že je nutné zaujmout komplexní a ucelený přístup, který podpoří udržitelnost azylové politiky a politiky v oblasti integrace žadatelů a který se bude uplatňovat v celé Unii a v rámci systému skutečné solidarity i mezi členskými státy;
2. dále zdůrazňuje, že místní a regionální orgány mají jakožto nezbytní partneři členských států a Evropské unie při přijímání uchazečů o azyl a zacházení s nimi enormní primární zájem na spravedlivých a transparentních právních předpisech upravujících tuto problematiku, které budou zohledňovat podmínky soužití ve společnosti a základní lidská práva. Rovněž zdůrazňuje, že místní a regionální orgány, které obecně zaručují práva občanů, budou moci tuto funkci zastávat lépe, pokud budou mít k dispozici celounijní právní rámec a odpovídající prostředky k zaručení bezpečnosti občanů a základních práv žadatelů o azyl;
3. znovu opakuje, jak již vyzdvihl ve svém stanovisku k prvnímu balíčku návrhů, nutnost udržitelných řešení, jež budou k této problematice přistupovat strukturálním způsobem a oprostí se od myšlenky, že je třeba řešit jednotlivé naléhavé potřeby. Proto sice oceňuje snahu Komise nabídnout řešení reagující na naléhavou situaci a politický tlak, který z ní vyplývá, nicméně se domnívá, že je nutné se nad problémy zamýšlet hlouběji a jít k jádru věci a přihlížet při tom k mezinárodním závazkům, právům migrantů a potřebám různých správních úrovní i celé Unie, aniž by se z formálních a principiálních důvodů kladla neúměrná zátěž na členské státy ležící na hranicích EU nebo státy, které jsou nejvíce vystaveny proudům žadatelů nebo se mezi nimi těší největší oblibě;
4. vítá sblížování a sjednocování podmínek poskytování pomoci žadatelům, neboť mj. odradí od druhotných pohybů osob v rámci Evropské unie. Domnívá se však, že přístup založený výhradně na vyrovnání materiálních podmínek a sankcích ukládaných za nepovolené druhotné pohyby není dostačující;
5. má totiž za to, že má-li být podpořena integrace a co nejširší vymýcení příčin druhotných pohybů, je důležité a nezbytné zohledňovat skutečné vazby, pracovní dovednosti a přání žadatelů ohledně jednoho či několika členských států, jak již bylo zdůrazněno ve stanovisku k prvnímu balíčku návrhů Evropské komise. Proto vyzdvihuje nutnost shromažďovat ve spolupráci se zainteresovanými stranami příslušné údaje, které usnadní sociální i pracovní integraci žadatelů;
6. přestože vítá urychlení postupů pro posuzování žádostí o mezinárodní ochranu, upozorňuje na to, že to nesmí vést k omezení základních práv a že souhrnné postupy stanovené v balíčku návrhů musí být uplatňovány s maximální obezřetností a po pečlivém ověření podmínek umožňujících jejich použití;
7. vyjadřuje značné znepokojení z právního řešení přijatého v souvislosti s rámcem Unie pro znovusídlování – COM (2016) 468 final (přijetí referenčního rámce formou nařízení Rady a jeho provedení formou rozhodnutí Komise), které vylučuje Evropský parlament a v této oblasti je na rozdíl od oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky velmi neobvyklé;

8. vítá návrhy Komise na usnadnění přístupu osob požívajících mezinárodní ochrany na trh práce a ke vzdělávání, včetně odborné přípravy. Vyzývá také Komisi a členské státy, aby přijaly pružné a účinné mechanismy, které umožní uznávání dosaženého vzdělání a diplomů a odborných kvalifikací, aby měli žadatelé o mezinárodní ochranu snazší přístup na trh práce;
9. vítá posílení úlohy úřadu EASO při podporování členských států;
10. vítá výslovné stanovení obecného práva na právní pomoc a poukazuje na jeho potenciální pozitivní vliv i na zkrácení lhůt a snížení počtu odvolání u soudu;
11. doporučuje, aby provádění opatření týkajících se podmínek přijímání bylo podpořeno větším přístupem a větším množstvím prostředků z rozpočtu EU, čímž se usnadní přístup místních a regionálních orgánů, které musí mít správné předpoklady k tomu, aby mohly žadatelům o azyl a nově přichozím nabídnout dobré přijetí;
12. vítá, že návrhy Komise v zásadě zohledňují nejlepší zájem a blaho nezletilých osob bez doprovodu a mj. stanoví co nejrychlejší jmenování zástupce nebo ručitele. V období, kdy EU přijímá velké množství nezletilých osob bez doprovodu, se však může ukázat nezbytné neklást přísné podmínky na jmenování, k němuž v řadě členských států dochází v rámci soudního řízení. Takový postup je spojen s příslušnými procesními zárukami, jako je jmenování tlumočnicka, a s určitými požadavky na vyšetřování, které nelze ve lhůtách navržených Komisí splnit;
13. uznává, že návrhy jsou v souladu se zásadou subsidiarity a dopodrobna řeší problémy nadnárodní povahy, jako je solidarita mezi členskými státy, vytvoření integrovanějšího azylového systému a posílení výměny informací mezi členskými státy. Tyto cíle by jednotlivé členské státy nemohly samy splnit. Dále uznává, že navrhovaná opatření stanoví jednotná pravidla, která budou platit v celé Evropské unii, a jsou rovněž v souladu se zásadou proporcionality. Doufá, že během celého rozhodovacího procesu bude probíhat průběžné monitorování, aby byl ověřen soulad s uvedenými zásadami;

COM(2016) 467 final

14. doporučuje, aby z definice pojmu „opatrovník“ (čl. 4 odst. 2 písm. f)) jasně vyplývala objektivita osoby nebo organizace ustanovené, aby nezletilé osobě bez doprovodu pomáhala a zastupovala ji v průběhu postupů podle tohoto nařízení, a její nezávislost na správním orgánu;
15. doporučuje, aby byl nezletilé osobě při pohovorech s rozhodujícím orgánem, který posuzuje její žádost, vždy nápomocen také právní poradce (článek 22);
16. dále doporučuje (také v souvislosti s článkem 22), aby zástupcem nezletilé osoby, který je přítomen pohovoru, byla osoba nebo orgán nezávislý na správním orgánu a jmenovaný ze zákona nebo z vůle soudu a jednající výlučně v zájmu nezletilé osoby;
17. v souvislosti s následnými žádostmi (článek 42) doporučuje stanovit, aby bylo při předběžném posouzení žádosti pro účely její přípustnosti zjištěno, zda žadatel při podání předchozí žádosti obdržel nezbytné informace a požíval právní pomoci, a aby se neposkytnuté informace nebo neposkytnutá právní pomoci považovala za důvod k uznání oprávněnosti následné žádosti;
18. doporučuje přepracovat ustanovení čl. 22 odst. 4 návrhu nařízení, podle něž lze osobu jednající jako opatrovník vyměnit pouze tehdy, pokud příslušné orgány usoudí, že tato osoba vykonávala úkoly opatrovníka nedostatečně. Určení jiného zástupce v místě by mohlo být nařízeno například v případě změny místa pobytu nezletilé osoby;
19. v souvislosti s koncepcí první země azylu doporučuje, aby se výraz „požíval ochrany“ vykládal v tom smyslu, že tato ochrana byla oficiálně uznána a ne pouze fakticky poskytnuta;
20. v souvislosti s délkou prvního stupně odvolání (článek 55) zdůrazňuje a doporučuje, aby lhůty nebyly chápány jako neodvolatelné dané a aby (jak se v článku výslovně uvádí) nebránily adekvátnímu a úplnému posouzení odvolání;

COM(2016) 466 final

21. rozhodně odmítá zavedení pravidelného přezkumu a postupu odnětí mezinárodní ochrany. Ty totiž mohou být nejenom příčinou vzniku potenciální zátěže pro správní orgány (včetně místních a regionálních) při uplatňování postupů a plnění úkolů spojených se začleňováním uprchlíků, ale také zdrojem nejistoty pro žadatele. V této souvislosti odsuzuje politické, xenofobní a populistické projevy, které vedou k násilí a kriminalizaci všech žadatelů o azyl, což vyvolává zbytečné napětí ve společnosti, a vyzývá politické orgány a činitele k zodpovědnému vystupování;

22. vyjadřuje značné znepokojení ze zavedení časového omezení u maximální doby trvání mezinárodní ochrany a z jeho legálnosti a vyzývá spoluvůrce právních předpisů, aby se nad touto otázkou znovu zamyslili;

23. navrhuje zvážit v případech odnětí mezinárodní ochrany možnost poskytnout delší lhůtu (například šest měsíců) pro získání povolení k pobytu na základě jiných důvodů (například hledání zaměstnání), než je lhůta stanovená v návrhu Komise, která je dosti krátká (tři měsíce);

COM(2016) 465 final

24. doporučuje přehodnotit ustanovení článku 17a návrhu Komise, podle něž není žadatel oprávněn využívat žádnou materiální pomoc stanovenou nařízením v jiném členském státě než v tom, který je příslušný, přičemž je stanoveno, že pokud žadatel zdůvodní svou nepřítomnost naléhavostí nebo vyšší mocí, lze tyto podmínky s případným omezením výhod stanoveným v článku 19 po určitou omezenou dobu zaručit;

25. doporučuje přepracovat ustanovení čl. 23 odst. 1 návrhu směrnice, podle něž lze osobu jednající jako opatrovník změnit „jen v nezbytných případech“. Určení jiného zástupce v místě by mohlo být nařízeno například v případě změny místa pobytu nezletilé osoby;

26. doporučuje přehodnotit ustanovení čl. 17a návrhu Komise, který stanoví, že členské státy zajistí všem žadatelům důstojnou životní úroveň, a uložit Evropské unii a členským státům povinnost, aby mj. i finančně podpořily místní orgány, které přispívají k zaručení důstojné životní úrovně všem žadatelům;

COM(2016) 468 final

27. doporučuje přehodnotit rozhodnutí vyloučit ze znovuusídlení do jiného členského státu ty žadatele, kteří během posledních pěti let nelegálně vstoupili na území Evropské unie. Vzhledem k často nelegálním okolnostem souvisejícím s opuštěním území sousedních zemí se toto rozhodnutí jeví v případě žadatelů, kteří jsou často oběťmi tohoto jevu, příliš přísné.

V Bruselu dne 8. února 2017.

předseda
Evropského výboru regionů

Markku MARKKULA
